

Eski Sistem Aşınmaya Başladığında, Boşluğu Doldurmaya Muktedir Proje Sahip Olan Kimdir?

Bugün dünya, krizlerin istisnai bir durum olarak kabul edildiği o eski yere artık hiç benzemiyor; zira bugün kaos, sanki insanın yaşadığı tek doğal bir durummuş gibi görünüyor; çünkü burada bir savaşın alevlendiğini, orada bir ekonomik krizi, enflasyonu, korkuyu, siyasi ve ekonomik analizlerle çalkalanan bir medyayı, tüm bunların ortasında, sanki net olarak göremedikleri bir şeyden kurtulmaya çalışıyorlarmış gibi şaşkın halkları görüyoruz.

Siyasi olayları takip eden biri, sürekli bir korku ve gerilim durumunun gölgesinde krizlerin çözülmek yerine yönetilmesi yoluyla dünyanın yeniden şekillendirildiği bir aşamada olduğumuzu görecektir.

Geçmişte savaşların hedefi açık bir zafer elde etmektir ve krizler net değişimlerle son bulurdu; oysa bugün hiçbir şey sona ermiyor; zira savaşlar, ilan edilmiş bir hedef olmaksızın sürüp gidiyor; ekonomi tamamen çökmeden bir uçurumun eşiğinde yaşamakta; siyasi krizler ise bir yerden başka bir yere taşınarak adeta yeniden üretilmekte; böylece insan, sırf krizlerden oluşan bir balonun içinde tutulmak ve onun yörüngesinde dönüp durmasını sağlamak hedefiyle sürekli bir psikolojik tükenmişlik hali içinde yaşar bir hale gelmiştir.

Tarih, asıl hedefi askeri bir zafer kazanmaktan ziyade, bizzat dünyayı yeniden şekillendirmek olan çok büyük savaşlara şahit olmuştur. Nitekim Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra büyük bir imparatorluklar yıkılmış, siyasi haritalar yeniden çizilmiş, İslam beldelerini büyük güçlerin çıkarları doğrultusunda bölen Sykes-Picot Anlaşması gibi anlaşmalar ortaya çıkmıştır. Nitekim ardından gelen İkinci Dünya Savaşı ile tamamen yeni bir dünya düzeni kurulmuş; savaşın sonrasında Birleşmiş Milletler kurulurken, Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyetler Birliği iki egemen güç olarak yükselmiş, böylece dünya; siyaseti, ekonomiyi ve ittifakları uzun on yıllar boyunca yeniden şekillendiren soğuk savaş aşamasına girmiştir. Hatta büyük ekonomik krizler bile tarihte hep aynı rolü oynamıştır; zira Büyük Buhran'ın ardından küresel ekonominin yapısı değişmiş, büyük devletlerin piyasalar ve finansal sistemler üzerindeki kontrolü artmış, hükümetlerin halklarıyla olan ilişkisi ise korku ve çöküşün baskısı altında değişime uğramıştır.

Son yıllarda dünya, sanki yeniden düzenlenen yeni bir aşamaya giriyormuş gibi görünmektedir; zira bugün, savaşların, enerji üzerinde çatışmaların, teknolojik nüfuzun yükselişinin, peş peşe gelen ekonomik krizlerin ve giderek artan küresel kutuplaşmanın olduğunu görüyoruz; sanki eski uluslararası düzen sendeleyip dururken, kaosun ortasında yeni bir düzenin özellikleri şekillenmektedir.

Modern kontrolün şekli artık değişmiştir; zira bugün hegemonya, artık sadece askeri işgale ya da doğrudan güce dayanmamakta, aksine daha karmaşık bir hâle gelmiştir; zira psikolojik ve ekonomik olarak yıpranmış halkların düşünme yetisi azalmış ve ne kadar sert olursa olsun önlerine sunulan çözümleri kabullenir bir hâle gelmiştir; çünkü bir lokma ekmek için korkan ve her gün,

savaş, çöküş ve felaket haberleriyle uyanan bir insan, artık ümmetinin meseleleriyle meşgul olmaz; aksine onun en büyük kaygısı, bilincini yeniden şekillendiren bu kaosun gölgesinde kendisinin ve ailesinin canını kurtarmaktan ibarettir. Bu süreçte medya, inandırıcılığını tamamen yitirip yalnızca yayınlanması gerekenleri aktaran ve sadece ışık tutulmasına izin verilen şeyleri aydınlatan bir kontrol aracına dönüşmesinin ardından, bu yeniden şekillenmede çok önemli bir rol oynamıştır. İnsanların, doğruyu yalandan ayırt etme yetilerini kaybedecek kadar çelişkili anlatılarla boğulmasından bahsetmiyorum bile; zira medya, halkları yıpratılmış bir durumda tutmak amacıyla 24 saat boyunca ekonomik korku, güvenlik korkusu, toplumsal korku ve fikri korku yayınlamaktadır. Nitekim insanın korkusu arttıkça, bir zamanlar kendisi için sabiteler olarak kabul ettiği şeylerden feragat etmeye çok daha hazır bir hale geldiği bilinmektedir. İşte bugün, birçok modern sistemlerin hedeflediği şey de budur; yani halklarını psikolojik olarak tükenmiş bir hale getirmek ve böylece onlar üzerinde kontrol sağlamayı kolaylaştırmak; çünkü tükenmiş bir insan, bedeli dini veya özgürlüğü bile olsa, kendisine geçici de olsa bir güven hissi verecek herhangi bir şeyi bizzat kendisi talep edecektir!

Bundan daha da tehlikeli olanı ise, savaşların bazen sadece sert güçle değil, aksine aynı zamanda yumuşak bir güçle de yürütülmesidir; nitekim bugün kaos mefhumu, dolaylı bir yönetim aracına dönüşmüştür; zira insanlar peş peşe gelen krizlerle meşgul edilmeye devam edildiğinde, büyük dönüşümleri gerçek bir dirençle karşılaşmadan geçirmek kolaylaşmakta ve kaygı bir yaşam biçimine dönüştüğünde ise insan, kademeli olarak büyük resmi görme yetisini kaybetmektedir.

Belki de bu yüzden tarihteki büyük kaos anlarının, bazen büyük dönüşümlerin ve yeni projelerin yükselişinin başlangıcı olduğunu görüyoruz.

Tarih, büyük boşlukların uzun süre boş kalmayacağını ve halklar mevcut düzene olan inançlarını kaybettiklerinde, kendilerine onur ve yön verecek yeni bir proje aramaya başladıklarını kanıtlamıştır.

Yaşadığı parçalanmışlığa, zayıflığa ve bağımlılığa rağmen İslam ümmeti, hala derinlerinde, İslam'ın sadece vakıadan kopuk ruhani bir din olmadığı; ancak İslam'ın, hayatı düzenlemeye ve dünyaya farklı bir vizyon taşıyan muvahhit bir ümmet inşa etmeye muktedir hadari bir proje olduğu fikrine sahiptir. Belki de bugün dünyanın tüm çelişkileri ve çöküşleriyle birlikte yaşadığı kaos; gerçek bir projeye ve derin bir siyasi bilince sahip olan ümmetin, sırf olayları izleyen bir seyirci olmaktan çıkıp tarihi yeniden inşa eden rekabetçi bir aktöre dönüşebileceğini yeniden ortaya çıkaran bir an olabilir.

Geçmişte fırsatları kaçırdık ve sonuçta edilgen bir ümmet olduk; bugün bu kaostan yararlanmazsak, sürüklenen bir ümmet olmaya devam edeceğiz; bu ise şanı, fetihleri, adaleti ve izzetiyle tarih yazmış Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in ümmetine yakışmaz.

Evet, tarih tekerrür ediyor, fakat her yüz yılda bir; peki metodumuzdan ve akidemizi uygulamaktan uzaklaştığımız için zillet ve aşağılanma içinde yaşadığımız yüz yıl bize yetmedi mi? Bir değişim fırsatı daha yakalayabilmek

için bir yüz yıl daha mı katlanacağız? Bugün ya haritamızı yeniden çizecek, projemizi geri elde edecek ve kendisine yakışır şekilde etkin bir ümmet olarak geri döneceğiz; aksi takdirde gelecek nesiller kimliklerini ve inançlarından geriye kalan şeyleri de kaybedecekler; çünkü yarının düşmanı bugünün düşmanı gibi sadece hegemonya için çalışmıyor; aksine dini kökünden söküp atmayı hedefliyor. Bugün **Hizb-ut Tahrir** olarak bizler, Allah'ın Kitabı'ndan ve Rasulü'nün sünnetinden istinbat edilmiş ve kapitalist sistemin aşınmasından kaynaklanan boşluğu doldurmaya muktedir bu ideolojik projeye sahibiz.

Bugün halkların ihtiyaç duyduğu tek şey, içinde bulunulan aşamanın tehlikesinin bilincinde olmak ve ümmetin sahip olduğu tüm enerjilerden ve (İslami şahsiyete sahip olan) seçkinlerinden, Allah'ın dinini kurtarmak ve ne pahasına olursa olsun onu yeniden tatbik konumuna getirmek için ideolojik bir parti çerçevesinde çalışmak üzere yararlanmaktır. Zira bugün ödenecek bedel, gelecekte ödenecek olandan daha az maliyetlidir. Bir mucize bekleyen her kim varsa bilsin ki; Allah zaferi bedelsiz bahşetmez ve iktidarı ancak kullarından ihlaslı olanlara verir; şüphesiz Allah emrine galiptir ve Allah'ın dini mutlaka muzaffer olacaktır. O halde gelin Allah'ın arzında O'nun askerleri ve Rasulü'nün Ensarları olalım; galibiyet Allah'a ve müminlere aittir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Menal Ümmü Ubeyde